

[Villumsen.]

staaet med, at Fattighjælp ydet før 1. Oktober 1933 bør eftergives.

Vi kan med andre Ord gaa ind for samtlige foreslaaede Bestemmelser. Vi takker den højtærede Socialminister for Fremsettelsen af Lovforslaget, og vi takker Regeringen for det betydelige Bidrag, der her er givet til, at alle — ogsaa de allervanskeligst stillede — kan genvinde deres Valgret, saaledes at det forestaaende Valg kan blive et fuldgyldigt Udtryk for alle i vort Folk raadende Anskuelser.

Vi anbefaler Lovforslaget til hurtig Gennemførelse i det høje Ting.

Falk-Jensen: Paa mit Partis Vegne kan ogsaa jeg anbefale Lovforslaget. Som det allerede er omtalt, har Rigsdagen tidligere ved forskellige Lejligheder eftergivet Fattighjælp. Mit Parti fandt flere af disse Lejligheder noget søgt. Selv om Lovgivningen paa dette Omraade er væsentlig ændret efter Eftergivelsen sidste Gang i 1930, nemlig efter at Loven om offentlig Hjælp blev vedtaget i 1933, finder mit Parti, at Befrielsen fra den tyske Besættelse er en saadan Mærkepæl i Landets Historie, at vi ønsker at understrege dette ved at tilslutte os Forslaget, selv om den nuværende Lovgivning ikke gør det saa paakrævet som tidligere.

Vi finder det rigtigt, at man ikke medtager Personer, der har været arbejdsmodvillige, og forsømmelige Forsørgere eller Alkoholister eller Personer, der har faaet Kommunehjælp ved Svig, Misbrug eller Ødselhed.

Udarbejdelsen af Valglisten for de paagældende vil betyde et stort Arbejde for Kommunerne, men jeg har ikke noget at indvende imod de foreslaaede Frister.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Vedtagelse.

Edvard Sørensen: Det, Lovforslaget gaar ud paa, er at eftergive al Kommunehjælp, der er ydet uden Tab af Valgret og Valgbarhed til offentlige Forsamlinger eller Raad, samt den Hjælp, der har medført Tab af disse Rettigheder, bortset fra Kommunehjælp og Fattighjælp til forsømmelige Forsørgere, derunder Alimentanter samt Alkoholister.

Det kan ikke nægtes, at det er noget betænkeligt at eftergive Fattighjælp, der er ydet paa Grund af, at vedkommende ikke har villet opfylde sine Forpligtelser ved at holde sit Medlemskab i Sygekassen i Orden. Det er heller ikke ubetænkeligt

at eftergive Retsvirkninger for Personer, der har vist meget lidt Vilje til at forsørge sig og sine. Det burde have været Kommunerne, der havde Afgørelsen i hvert enkelt Tilfælde. Det er ude i Kommunerne, man betaler Udgifterne, det er ude i Kommunerne, man kender de enkelte Personers Forhold.

Det er heller ikke uden Grund, at man har den Opfattelse, at Forslagets Fremsettelse vil udskyde Tidspunktet for Valget, hvad i sig selv er en betænkelig Sag. Mit Parti ønsker Valg afholdt, saa snart som det er muligt. Naar Regeringen ønsker at gøre denne Gestus, som Forslaget er Udtryk for, i Anledning af Besættelsens Ophør, saa vilde det have været mere rimeligt, om Forslaget var kommet saa betids, at Kommunerne kunde have ordnet den Undersøgelse, der er en Følge af Forslaget her, inden Folketingsvalglisten blev udarbejdet. Dette, at Forslaget fremsættes nu, er efter min Mening en Uanstændighed over for Kommunerne, der har meget Arbejde i Forvejen og ikke vil kunne forstaa, at dette Lovforslag, der begrundes med Besættelsens Ophør, ikke har kunnet fremsættes før. Kommunerne vil betragte Forslagets sene Fremkomst som en Hensynsløshed over for dem, og efter min Mening med fuld Ret. Da Regeringen imidlertid er gaaet ind for Forslaget, skal mit Parti ikke modsætte sig dets Gennemførelse.

Jørgen Jørgensen: Der er Tradition for, at Rigsdagen ved store Begivenheder i Folkets Liv har Opmærksomheden henvendt paa de Mennesker i Samfundet, som af en eller anden Grund er slaaet ud. Ved at eftergive Fattighjælp har man villet rejse nyt Mod hos de paagældende til at begynde forfra, og man kan nok sige, at har der nogen Sinde været Brug for, at Mennesker, som før har følt sig noget udenfor, kommer ind i nyttigt Arbejde, saa er det nu. Det er i høj Grad i Samfundets Interesse paa alle Omraader, at vi ikke skubber flere Mennesker end højst nødvendigt ud, saa de føler sig som sat uden for det hele, men at vi tværtimod søger at kalde paa alle Kræfter til at deltage i Produktionen. Jeg forstaa derfor meget vel, at den højtærede Arbejds- og Socialminister har fundet Anledning til at fremsætte et Forslag af denne Karakter.

Vi synes nok, det kunde have været ønskeligt, om Lovforslaget var kommet paa et tidligere Tidspunkt, saa Kommunerne ikke igen skulde til at arbejde med Valglisten. Det burde være sket paa et